

dosarul nr.2ra-2276/18

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana (I. Chironet)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (N. Budăi, I. Muruianu, A. Malfi)

ÎNCHEIERE

28 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Tamara Chișca-Doneva
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului declarat de Carlicovschi Anatol, reprezentat de avocatul Cimpoi Ruslan,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Jora Mihaela împotriva lui Carlicovschi Anatol cu privire la stabilirea paternității și încasarea pensiei de întreținere a copilului minor,

împotriva deciziei din 22 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău prin care s-a respins apelul declarat de Carlicovschi Anatol și s-a menținut hotărârea din 04 aprilie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana,

c o n s t a ț ă:

La 25 aprilie 2016, Jora Mihaela a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Carlicovschi Anatol, prin care a solicitat stabilirea paternității pârâtului față de minoraXXXXX, încasarea pensiei din contul lui Carlicovschi Anatol pentru întreținerea copilului minorXXXXX, în mărime de 3 000 de lei lunar, până la atingerea majoratului.

În motivarea acțiunii, reclamanta a invocat că, în luna iulie a anului 2010, s-a cunoscut cu pârâtul Carlicovschi Anatol, iar ulterior s-au aflat într-o relație de concubinaj.

În perioada concubinajului, în data de 02 februarie 2014, pârâtul i-a propus să întemeieze o familie, fapt confirmat prin pozele anexate la cererea de chemare în judecată. Însă, în perioada pregătirii pentru a celebra evenimentul căsătoriei, din motive necunoscute, căsătoria nu a avut loc, ei s-au separat.

LaXXXXX, s-a născut fiicaXXXXX. Însă, deși pârâtul recunoaște că este tatăl copilului, nu intenționează să legitimeze acest fapt prin efectuarea înscrierilor la organul de stare civilă.

Totodată, a notat reclamanta că, chiar dacă pârâtul își recunoaște fiica, refuză să-i acorde ajutor material, iar pentru îngrijirea cât mai eficientă și o creștere cât mai decentă a copilului, sunt necesare unele cheltuieli suplimentare, având în vedere

vârsta copilului și necesitățile indispensabile întru asigurarea unui mediu stabil din punct de vedere material.

În drept, și-a întemeiat acțiunea pe prevederile art. 48, 74, 76, 98 din Codul familiei, art. 5, 7, 39 alin. (4), 166, 167 din Codul de procedură civilă.

Prin hotărârea din 04 aprilie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Jora Mihaela, s-a recunoscut tatăl biologic al copilului XXXXX Carlicovschi Anatol. S-a încasat din contul lui Carlicovschi Anatol în beneficiul lui Jora Mihaela, pensia pentru întreținerea copilului minor XXXXX, lunar în mărime de 1 000 de lei, începând cu data de 25 aprilie 2016 și până la atingerea majoratului. S-a încasat din contul lui Carlicovschi Anatol, taxa de stat în beneficiul statului în mărime de 360 de lei și cheltuielile suportate de instanță pentru citarea participanților la proces în mărime de 52 de lei. În rest, cerințele s-au respins ca fiind neîntemeiate.

Prin decizia din 26 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Carlicovschi Anatol și s-a menținut hotărârea din 04 aprilie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana.

În consolidarea soluțiilor sale, instanțele de judecată s-au călăuzit de prevederile art. 3 alin. (1), 5, 18 alin. (1) din Convenția Internațională cu privire la drepturile copilului din 20 noiembrie 1989, art. 47 alin. (5), 58, 74, 75, 76 din Codul familiei, în coroborare cu circumstanțele de fapt ale cauzei și au reținut că tatăl biologic al copilului XXXXX este Carlicovschi Anatol. Totodată, instanțele de judecată au conchis că deoarece din materialele cauzei nu rezultă venitul lunar a lui Carlicovschi Anatol, iar potrivit informației Biroului Național de Statistică, pentru anul 2016 coșul minim de consum pentru un copil în vârstă de la 1-6 ani, constituia suma de 1687,8 lei, pârâtul-apelantul urmează să achite lunar suma de 1 000 de lei, cu titlu de pensie pentru întreținerea copilului minor.

La 19 septembrie 2018, Carlicovschi Anatol, reprezentat de avocatul Cimpoi Ruslan, a declarat recurs, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei hotărâri noi prin care acțiunea înaintată de Jora Mihaela să fie respinsă integral. Totodată a solicitat încasarea din contul intimatei a cheltuielilor de judecată.

În susținerea recursului declarat, recurentul a menționat că atât prima instanță cât și instanța de apel au apreciat arbitrar probele prezente la materialele cauzei, motiv din care au emis hotărâri ilegale.

Astfel, a notat că pentru a constata legătura de filiație dintre tată și copil se administrează în calitate de dovadă relativă, fie consemnările din rubrica tată din cuprinsul certificatului de naștere a copilului, fie concluzia unui specialist competent, adică confirmată prin testul sau analiza comparativă a ADN-ului tatălui și al copilului. Însă, instanțele au reținut drept probă a existenței filiației dintre tată și copil, corespondența între recurent și intimată pe rețeaua de socializare facebook.

În opinia recurentului, o astfel de probă este inadmisibilă, indiferent de conținutul corespondenței.

Mai consideră recurentul că în speță, instanțele greșit au aplicat prevederile art. 47 alin. 5) din Codul familiei, deoarece nu există și nici nu a fost depusă la organul de stare civilă vreo declarație comună a tatălui și a mamei copilului, din care ar rezulta faptul că Carlicovschi Anatol recunoaște paternitatea față de copilul XXXXX.

A mai notat recurentul că nici dispozițiile art. 48 din Codul familiei nu pot fi

aplicate de către instanță, în condițiile în care tatăl indicat de intimată, nu recunoaște copilul ca fiind al său, însă în opinia lui urmează a fi aplicate dispozițiile art. 148 din Codul de procedură civilă, or atestarea paternității necesită cunoștințe speciale din domeniul științei, circumstanță ce impune instanțele de judecată să țină cont de concluziile unui expert.

La fel, recurentul a reiterat argumentele expuse în cererea de apel.

Instanța de recurs constată că, decizia din data de 26 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost expeditată participanților la proces în data de 09 august 2018 (f.d. 122). Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, prin prisma art. 434 din Codul de procedură civilă, consideră recursul depus la data de 19 septembrie 2018, în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul de admisibilitate al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil, din motivele ce succed.

Articolul 431 din Codul de procedură civilă consemnează în alineatul (2) că, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

Argumentele recurentului precum că, instanțele de judecată eronat au aplicat normele de drept material se resping, deoarece circumstanțele cauzei au fost determinate de prima instanță și de instanța de apel și apreciate corect de instanța de apel cu argumentări adecvate bazate pe normele de drept ce reglementează raportul juridic în litigiu.

Astfel, instanța de recurs notează că, recurentul nu a invocat nici un argument plauzibil în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a precizat că dreptul de a fi auzit în combinație cu dreptul la un recurs efectiv sunt în primul rând chestiuni de reglementare în dreptul intern și este în principiu, competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (Doorson împotriva Olandei, 26 martie 1996, §67). La acest capitol completul reține că, recursul declarat nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, ce ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, iar ca urmare nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, fiind lipsit de șanse de succes și nu este capabil să ofere îndreptarea situației din decizia recurată.

Completul de admisibilitate relevă că, prezenta cerere de recurs a fost depusă după ce recurentul a avut posibilitatea de a fi auzit de prima instanță și de instanța de apel, fiecare dintre care a avut deplină jurisdicție (a se vedea mutatis mutandis „Levages Prestations Services” împotriva Franței, cererea nr.21920/93 din 23 octombrie 1996, §48-50).

Prin urmare, instanța de recurs apreciază că, recurentului i-a fost asigurat dreptul de acces la o instanță și dreptul de a fi auzit combinat cu dreptul la un recurs efectiv. De fapt, în cazul când nu există suspiciuni privind încălcarea echității procedurii din perspectiva art. 6 §1 din CEDO, rezultă că participanții au reușit să pună în discuție în fața instanțelor toate observațiile și raționamentele pe care le considerau necesare în vederea apărării punctului său de vedere (Blücher împotriva Cehiei, cererea nr.58580/00 din 11 aprilie 2005, §65-67)

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, a aplicat și a interpretat elocvent normele de drept material și procedural, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Carlicovschi Anatol, reprezentat de avocatul Cimpoi Ruslan, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Jora Mihaela împotriva lui Carlicovschi Anatol cu privire la stabilirea paternității și încasarea pensiei de întreținere a copilului minor, împotriva deciziei din 22 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Judecătorii

Valeriu Doagă

Tamara Chișca-Doneva

Nina Vascan